

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂREA NR. 10 P/16 septembrie 2009

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtei C. A. E., procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel B., având ca obiect abaterile disciplinare constând în încălcarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții și exercitarea funcției cu rea-credință, prevăzute de art. 99 lit. a) și h) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reprezentanții Comisiei de disciplină pentru procurori – inspectorii T. M. și C. S., lipsă fiind pârâta procuror C. A. E..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

S-a învederat Secției că, avocat B. C., apărător ales al pârâtei procuror C. A. E. a transmis o cerere înregistrată sub nr. 1/29322/1154/15.09.2009, prin care solicită lăsarea cauzei la sfârșitul ședinței de judecată, motivat de faptul că începând cu orele 10⁰⁰ se află la Parchetul de pe lângă Tribunalul B. unde acordă asistență juridică învinuitei S. R.. A anexat acestei cereri împuternicirea avocațială și citația. De asemenea, pârâta procuror a transmis prin fax o cerere, prin care solicită lăsarea cauzei la sfârșitul ședinței de judecată, motivat de faptul participă ca procuror de ședință în ședința de judecată a Curții de Apel B., în care se judecă

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

dosare cu inculpați arestați.

Secția pune în discuție cererile formulate de avocat B. C. și pârâta C. A. E..

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru procurori, prin reprezentant, arată că este de acord cu lăsarea cauzei la sfârșitul ședinței.

Secția lasă cauza pentru a doua strigare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare, au răspuns reprezentanții Comisiei de disciplină pentru procurori – inspectorii T. M. și C. S., lipsă fiind pârâta procuror C. A. E..

Față de împrejurarea că la a doua strigare a cauzei avocat B. C. și pârâta procuror C. A. E. nu s-au prezentat, Secția dispune suspendarea ședinței de judecată de la ora 11³⁰ la ora 12³⁰.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la reluarea ședinței de judecată, la ora 12³⁰, a răspuns reprezentantul Comisiei de disciplină pentru procurori – inspector C. S., lipsă fiind pârâta procuror C. A. E..

Față de împrejurarea că la reluarea ședinței avocat B. C. și pârâta procuror C. A. E. nu s-au prezentat, Secția dispune suspendarea ședinței de judecată de la ora 12³⁰ la ora 15³⁰.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la reluarea ședinței de judecată, la ora 15³⁰, a răspuns reprezentantul Comisiei de disciplină pentru procurori – inspector C. S., lipsă fiind pârâta procuror C. A. E..

Nemaifiind cereri prealabile de formulat, nici excepții de invocat, cauza aflându-se la al 9-lea termen, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Având cuvântul, reprezentantul Comisiei de disciplină pentru procurori

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

solicită respingerea ca nefondată a excepției nelegalei sesizări a Secției pentru procurori, invocată la termenul din 19 mai 2009 de către avocat B. C.. Reprezentantul comisiei de disciplină arată că potrivit dispozițiilor art. 46 al. 7 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările ulterioare, comisiei de disciplină îi revine atribuția de a sesiza Secția pentru procurori în vederea judecării acțiunii disciplinare.

În continuare, reprezentantul comisiei de disciplină pentru procurori arată că, îndeplinirea acestei atribuții ar fi de neconceput dacă posibilitatea comisiei de a sesiza Secția ar fi limitată la încadrarea juridică dată faptei de inspectorii care au efectuat cercetarea. De altfel, nulitatea sesizării Secției cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, de către pârâta procuror C. A. E. nu poate fi reținută întrucât încadrarea juridică a faptei a fost făcută de comisia de disciplină în baza materialului probator pe care pârâta l-a consultat la data de 27.02.2009.

Pe fondul cauzei, reprezentantul comisiei de disciplină pentru procurori arată că în ceea ce privește abaterea disciplinară întemeiată pe dispozițiile art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 aceasta constă în fapta pârâtei procuror C. A. E. care, în perioada 05-07 decembrie 2008 s-a deplasat la N. – Franța împreună cu avocatul A. F. C., apărător ales inculpatului S. S. și s-a întâlnit cu acesta din urmă într-un restaurant.

Verificările efectuate de inspectori în cadrul procedurii cercetării prealabile au relevat existența unor sincope în comunicare între procurorul de ședință C. A. E. și factorii decizionali ai DIICOT – Structura Centrală și au evidențiat o modalitate

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

atipică de relaționare în plan profesional între procuror – apărător – inculpat care se situează într-un alt cadru decât cel legal. Astfel, conduita procurorului C. A. E. de a situa relația avocat – magistrat – inculpat într-un alt plan care excede celui impus de deontologia profesiei și de a accepta să se întâlnească cu inculpatul S. S. într-un cadru extra-judiciar, în condițiile în care nu avea o justificare legală pentru această întâlnire și nici acceptul conducerii Ministerului Public, creează aparența de imparțialitate circumscrisă unui interes în cauză.

Cu privire la cea de-a doua abatere disciplinară reținută în sarcina procurorului C. A. E., întemeiată pe dispozițiile art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, constând în exercitarea funcției cu rea credință, Comisia de disciplină pentru procurori a reținut că pârâta, în calitate de procuror șef adjunct al Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală, a refuzat să declare calea de atac a recursului împotriva încheierii din 14 martie 2008 prin care instanța a revocat măsura preventivă dispusă față de inculpatul S. S., deși procurorul ierarhic i-a solicitat expres acest lucru, faptă ce încalcă principiul subordonării ierarhice și creează aparența unui interes în cauză.

Refuzul procurorului de a declara recurs nu poate fi justificat prin prisma aplicabilității principiului independenței procurorului în concluziile formulate la instanță, întrucât reprezenta interesele Ministerului Public, iar procurorul șef al Direcției i-a solicitat expres să declare calea legală de atac, semnând personal declarația de recurs pe care a trimis-o la instanța competentă.

Comisia de disciplină pentru procurori, prin reprezentant a mai arătat că, acțiunea disciplinară se întemeiază pe probele administrate în cursul cercetării

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

disciplinare, declarații de martori.

Față de cele expuse, Comisia de disciplină pentru procurori solicită admiterea acțiunii disciplinare așa cum a fost formulată și aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 100 lit. d din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare constând în încălcarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții și exercitarea funcției cu rea-credință, prevăzute de art. 99 lit. a) și h) din același act normativ.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori, la data de 12.03.2009 sub nr. 8/P/2009, Comisia de disciplină pentru procurori a solicitat Secției, ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtei C. A. E., procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel B., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare constând în încălcarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții, precum și exercitarea funcției cu rea-credință, prevăzute de art. 99 lit. a) și h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut că pârâta procuror C. A. E. s-a deplasat în localitatea N. – Franța împreună cu avocatul A. F. C. și a acceptat să poarte discuții cu inculpatul S. S., într-un alt cadru decât cel procesual, în condițiile

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

în care nu a anunțat conducerea D.I.I.C.O.T. sau a Ministerului Public, creând astfel aparența unei lipse de imparțialitate generate de interesul procurorului în cauză și de nerespectarea obligației legale de a se abține în orice demers judiciar dar și de modalitatea în care a înțeles să accepte relația deontologică dintre magistrat – avocat impusă de cadrul judiciar.

De asemenea, s-a mai reținut că pârâta procuror C. A. E., în calitate de procuror șef adjunct al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală, a refuzat să declare calea de atac a recursului împotriva încheierii din 14 martie 2008 prin care instanța a revocat măsura preventivă dispusă față de inculpatul S. S., deși procurorul ierarhic i-a solicitat expres acest lucru, a avut o conduită necorespunzătoare desemnând un procuror care nu cunoștea dosarul pentru a motiva recursul într-un termen scurt, nu a fost consecventă în concluziile cu privire la aceeași cerere formulată de alți doi inculpați, datorită acțiunilor persuasive ale avocatului inculpatului S. S., permise și acceptate de pârâta procuror într-un cadru extra procesual și la inițiativa sa.

În drept, Comisia de disciplină pentru procurori și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 99 – 101 din legea sus-menționată.

La termenul de judecată din data de 05 mai 2009, avocat B. C. – apărător ales al pârâtei procuror C. A. E. a invocat excepția nelegalei sesizări a comisiei de disciplină pentru procurori, întemeiată pe dispozițiile art. 136 și 137 Cod procedură civilă, raportate la dispozițiile art. 46 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările ulterioare precum și ale art. 43 și 44 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Prin încheierea din data de 05 mai 2009 a fost respinsă, ca nefondată, excepția invocată.

La termenul de judecată din data de 19 mai 2009, avocat B. C., în baza dispozițiilor art. 136 și 137 Cod procedură civilă raportate la art. 46 din Legea nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare, invocă excepția nelegalei sesizări a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, întrucât lipsește cercetarea prealabilă obligatorie.

Secția, constatând că pentru judecarea acesteia este nevoie să administreze probe care sunt comune cu cele necesare pentru rezolvarea fondului cauzei, a unit excepția cu fondul.

La același termen de judecată, avocat B. C., în temeiul dispozițiilor art. 10, art. 11 și art. 29 din Legea nr. 47/1992 raportate la dispozițiile art. 146 lit. c din Constituția României, a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare.

Prin Încheierea din data de 19 mai 2009, Secția a respins ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. 1 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările ulterioare, formulată de pârâta procuror C. A. E., prin avocat.

Prin Decizia nr. 10 din 22 iunie 2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 9 Judecători în dosarul nr. 4635/1/2009, a fost respins ca

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

inadmisibil recursul declarat de C. A. E. împotriva Încheierii din data de 19 mai 2009.

Cu privire la excepția ridicată la termenul din 19 mai 2009, prin care se invocă nelegala sesizare a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, întrucât lipsește cercetarea prealabilă obligatorie, Secția constată că aceasta este nefondată, pentru următoarele considerente:

La data de 07.01.2009 a fost sesizată Inspekția Judiciară cu privire la faptul că în perioada 05-07.12.2008, pârâta procuror C. A. E. s-a deplasat în Franța împreună cu avocatul C. A., unde s-a întâlnit cu numitul S. S., inculpat în dos. nr. 222/D/P/2006 al DIICOT.

La data de 09.01.2009 au fost desemnați inspectorii care au efectuat verificările preliminare iar la data de 29.01.2009 a fost înaintată Comisiei de disciplină pentru procurori Nota nr. 23/IJ/10/SIP/4/CDP/2009 prin care s-a propus cercetarea prealabilă a procurorului C. A. E., întrucât există indicii de săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Prin rezoluția 4/29.01.2009, comisia de disciplină pentru procurori a dispus efectuarea cercetării prealabile față de procurorul C. A. E..

La data de 27.02.2009 inspectorii care au efectuat cercetarea prealabilă i-au adus la cunoștință pârâtei toate actele de cercetare aflate la dosar.

Prin nota întocmită la data de 03.03.2009 inspectorii care au efectuat cercetarea prealabilă au propus comisiei de disciplină pentru procurori exercitarea acțiunii disciplinare față de procurorul C. A. E., pentru săvârșirea abaterii

[REDACTED]

disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare. Din cuprinsul notei reiese că în ceea ce privește elementele constitutive ale abaterii disciplinare constând în încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții, a fost avută în vedere atât fapta pârâtei procuror de a se deplasa la N. – Franța unde s-a întâlnit și a purtat o discuție cu inculpatul S. S. cât și împrejurările în care a fost judecată și admisă cererea acestuia de revocare a măsurii preventive a interdicției de a părăsi țara și cele care au condus la respingerea recursului formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva acestei dispoziții.

În conformitate cu dispozițiile art. 46 alin. 1 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată cu modificările ulterioare, în vederea exercitării acțiunii disciplinare este obligatorie efectuarea cercetării prealabile, care se dispune de titularul acestei acțiuni.

Conform dispozițiilor alin. 2 al aceluiași articol, cercetarea prealabilă se efectuează de inspectorii din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători, respectiv din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru procurori. Alin. 3 prevede că în cadrul cercetării prealabile se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției. Prin art. 45 alin. 1 din aceeași lege, s-a prevăzut că acțiunea disciplinară se exercită de comisiile de disciplină ale Consiliului Superior al Magistraturii.

Având în vedere cele expuse, Secția reține că atribuțiile inspectorilor care efectuează cercetarea prealabilă sunt strict legate de stabilirea faptelor săvârșite, a

[REDACTED]

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

mijloacelor de probă și evidențierea mijloacelor de probă din care să rezulte vinovăția iar încadrarea juridică ce se va da faptelor este atributul comisiei de disciplină. În cazul de față, cercetarea prealabilă s-a efectuat cu privire la cele două fapte ce fac obiectul acțiunii disciplinare iar împrejurarea că prin promovarea acțiunii disciplinare s-a dat o altă încadrare juridică faptelor nu constituie motiv de nulitate, pârâtei nefiindu-i cauzat nici un prejudiciu.

Analizând ansamblul probator administrat în cauză, prin prisma prevederilor legale, pe fondul cauzei, Secția pentru procurori reține următoarele:

I. La data de 06 ianuarie 2009, Consiliul Superior al Magistraturii s-a sesizat din oficiu, urmare împrejurărilor relatate de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind conduita procurorului șef adjunct al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, C. A. E. care în perioada 05-07 decembrie 2008 s-a deplasat la N. împreună cu avocatul A. F. C., apărător ales al lui S. S., inculpat în dosarul nr. 222/D/P/2006 și s-a întâlnit cu acesta din urmă într-un restaurant. În raport de aceste împrejurări, s-au efectuat verificări privind conduita procurorului C. A. E. care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu a pus concluzii în fața instanței privind măsurile preventive aplicate inculpatului S. S..

Inculpatul S. S. a fost cercetat în dosarul nr. 222/D/P/2006 al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism în care s-au efectuat cercetări și față de inculpații M. D. M., D. M. R., B. V. D. și alții, învinuiți pentru comiterea infrațiunilor de constituire a unui grup infracțional organizat cu caracter transnațional, prevăzută de art. 7 alin. 1 cu referire la art. 2, lit. a, b, pct. 8 din Legea nr. 39/2003, de aderare și sprijinire a unui grup infracțional organizat cu

[REDACTED]

caracter transnațional, prevăzută de art. 7 alin. 1 cu referire la art. 2 lit. a, b, pct. 8 lit. c din Legea nr. 39/2003, de spionaj economic, prevăzută de art. 159 din Codul penal și trădare prin transmitere de secrete, prevăzută de art. 157 alin. 2 din Codul penal.

Prin rechizitoriul din data de 18 aprilie 2007, Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate organizată și Terorism – Structura Centrală, a dispus trimiterea în judecată a inculpaților S. S., M. D. M. și D. M. R., pentru faptele pentru care s-au făcut cercetări și disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor în 5 dosare separate pentru infrațiunile săvârșite de inculpatul B. V. D. și învinuiții N. R. M., S. M., F. M., M. O. împreună cu ceilalți trei inculpați (dosarele nr. 156/D/P/2007, nr. 165/D/P/2007, nr. 166/D/P/2007, nr. 167/D/P/2007 și nr. 168/D/P/2007).

De la data numirii în funcția de procuror șef adjunct al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, pârâta procuror C. A. E. a cunoscut situația din dosarul nr. 222/D/P/2006 și a coordonat activitatea procurorilor desemnați să efectueze urmărirea penală în cauză, confirmând sub aspectul legalității și temeiniciei rechizitoriului întocmit la data de 18 aprilie 2007.

În perioada cât s-a efectuat urmărirea penală, față de inculpatul S. S. și alți trei inculpați s-a luat măsura arestării preventive, înlocuită ulterior cu cea a obligării de a nu părăsi țara iar la judecarea propunerilor de arestare preventivă, menținerea sau înlocuirea acestora a participat pârâta procuror C. A. E., care asigura coordonarea sectorului judiciar, deci implicit planificarea procurorilor în ședințele de judecată.

[REDACTED]

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Faptul că pârâta procuror C. A. E. și-a manifestat disponibilitatea și intenția de a participa la ședințele de judecată în această cauză este confirmat atât de procurorul șef al direcției O. C., care a menționat că pârâta i-a comunicat că dorește să participe la ședințele de judecată în acest dosar cât și de procurorul șef birou judiciar S. Ș. care, în nota întocmită la data de 12 februarie 2009 precizează că pârâta procuror a ales să participe în ședințele de judecată în 3 dosare penale, respectiv cele privind pe inculpații S. S. ș.a., B. B. și C. I. ș.a.

Cauza privind pe inculpatul S. S. a fost înregistrată la Curtea de Apel B. la data de 18 aprilie 2007 sub nr. 2753/2/2007 iar la primul termen de judecată inculpatul S. S., asistat de apărător B. O., a solicitat revocarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea. Reprezentantul Ministerului Public, pârâta procuror C. A. E. a solicitat respingerea cererii formulate de inculpat și a excepțiilor invocate de ceilalți inculpați și aplicarea față de inculpatul S. S. a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara.

Prin încheierea din 20 aprilie 2007, Curtea de Apel B. – Secția I Penală a respins excepțiile invocate de apărătorii aleși ai inculpaților și în temeiul art. 145² din Codul de procedură penală a impus inculpaților îndatorirea de a nu părăsi țara și respectarea obligațiilor înscrise în art. 145 alin.1¹ lit. a, c, d și alin. 1² lit. c din Codul de procedură penală.

Cauza a fost amânată, succesiv, urmare cererilor întocmite de apărătorii aleși ai inculpaților pentru formularea apărărilor, soluționarea excepției privind regularitatea actului de sesizare și traducerea rechizitoriului în limba bulgară la solicitarea inculpatului S. S., reiterarea cererilor de revocare a măsurii preventive

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

privind obligarea de a nu părăsi țara, trimiterea dosarului la Înalta Curte de Casație și Justiție pentru judecarea recursului împotriva încheierii din 04 septembrie 2007 .

La toate aceste termene a participat pârâta procuror C. A. E. care a solicitat respingerea cererilor formulate de inculpați în legătură cu revocarea măsurii obligării de a nu părăsi țara, inculpatul S. S. fiind asistat de avocat B. O..

La termenul din 27 noiembrie 2007 inculpatul S. S. este asistat de avocat C. A. F. care formulează, în numele acestuia, o cerere de încuviințare de a părăsi teritoriul României pentru o perioadă determinată. La acest termen a participat pârâta procuror C. A. E. care a solicitat acordarea unui nou termen iar instanța prin încheierea din 27.11.2007 a prorogat discutarea cererii formulate de inculpatul S. S. până la soluționarea recursului împotriva încheierii din 04 septembrie 2007.

La termenele din 29 ianuarie 2008, 26 februarie 2008, 04 martie 2008, 11 martie 2008 la care a participat pârâta procuror C. A. E. au fost respinse toate cererile formulate de inculpați pentru revocarea măsurii obligării de a nu părăsi țara, concluziile procurorului de ședință fiind în același sens.

La termenul din 14 martie 2008 instanța a procedat la audierea inculpatului S. S. și, luând în discuție cererea de revocare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara formulată de inculpat prin avocat C. A. F., a dispus admiterea cererii și revocarea măsurii privind interdicția de a părăsi teritoriul României, motivat de faptul că măsura preventivă nu trebuie să depășească limitele rezonabile și trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit pentru a se evita arbitrariul autorităților.

Participând la judecarea cauzei pârâta procuror C. A. E. a apreciat că în raport de motivele invocate de inculpatul S. S. „starea familiei inculpatului și necesitatea imperioasă de a-și rezolva problemele legate de rezidența sa în statul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Monaco" dar și de interesul judiciar al acestuia de a se prezenta la toate termenele, urmare audierii sale de către instanța de judecată, cererea de revocarea a măsurii obligării de a nu părăsi teritoriul României este întemeiată.

Pârâta procuror C. A. E. i-a comunicat șefului DIICOT – procuror C. O. că a pus concluzii de admitere a cererii inculpatului S. S. și că nu intenționează să declare recurs. Acesta a insistat ca pârâta să declare calea de atac și, ca urmare a refuzului său, declarația de recurs a fost completată și semnată de șeful Direcției.

Din mijloacele de probă administrate pe parcursul verificărilor preliminare rezultă că procurorul C. A. E. a refuzat să motiveze recursul și, la data de 17 martie 2008, orele 9⁴⁵ i-a solicitat procurorului R. M. G. să motiveze recursul declarat împotriva încheierii din 14 martie 2008 întrucât are termen în aceeași zi la orele 11⁰⁰. Referitor la această împrejurare, procurorul R. M. G. în nota de relații întocmită la data de 26 februarie 2009 precizează că, deși nu a participat la nici un termen în dosarul privind pe inculpatul S. S. ș.a. a fost anunțat telefonic de procurorul C. A. E. pentru a veni la sediul parchetului, a motiva un recurs și a participa la judecarea acestuia la Înalta Curte de Casație și Justiție. După sosirea la Structura Centrală i-a fost înmănată o copie a încheierii din 14 martie 2008 prin care Curtea de Apel B. a revocat măsura obligării de a nu părăsi țara aplicată inculpatului S. S. și, întrucât termenul era scurt iar unele pasaje din copia încheierii erau ilizibile, a redactat motivele de recurs „la modul general în lipsa unor informații referitoare la obiectul dosarului”.

În atare condiții, procurorul R. M. G. a participat la judecarea recursului ce a fost respins ca nefondat de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin decizia nr. 965 din 17 martie 2008 pronunțată în dosarul nr. 2414/1/2008.

La termenul din 19 martie 2008, în dosarul nr. 2753/2/2007, instanța a procedat la audierea inculpaților M. D. M. și D. R. M. și, în raport de excepțiile de neconstituționalitate invocate de inculpați și cererilor formulate de aceștia privind situația lor juridică, a dispus sesizarea Curții Constituționale și revocarea măsurii obligării preventive de a nu părăsi țara pentru cei aceștia, motivat de aceleași argumente juridice pentru care a ridicat interdicția privind libertatea de a se deplasa aplicată inculpatului S. S..

Participând la judecarea cauzei pârâta procuror C. A. E. a solicitat respingerea cererilor privind revocarea măsurii preventive a celor doi inculpați, deși aceștia au fost audiați de instanță, iar potrivit argumentelor invocate de procuror la termenul anterior, pentru susținerea concluziilor formulate, ar fi manifestat „interes să se prezinte la toate termenele”.

Secția constată că atitudinea manifestată de pârâta procuror C. A. E., pe parcursul soluționării dosarului nr. 2759/2/2007 al Curții de apel B., prin refuzul de a declara calea de atac a recursului împotriva încheierii din 14 martie 2008 prin care instanța a revocat măsura preventivă dispusă față de inculpatul S. S., prin modul în care a repartizat spre motivare recursul declarat în această cauză și în care a desemnat procurorul care să reprezinte Ministerul Public la judecarea căii de atac, în contextul comunicărilor purtate cu avocatul inculpatului în afara cadrului procesual precum și a lipsei de consecvență în concluziile formulate, se circumscrie elementelor constitutive ale abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu rea credință, prevăzută de art. 99 lit. h din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Astfel, așa cum reiese din listingul apelurilor telefon. ale numerelor de telefon utilizate de pârâta procuror C. A. E. și avocatul C. A., la datele de 14.03.2008, 18.03.2008 și 19.03.2008, acesta din urmă i-a transmis mai multe SMS-uri pârâtei și a apelat-o în repetate rânduri. De asemenea, pârâta procuror a apelat și a transmis SMS-uri către numerele de telefon folosite de avocatul C. A. la 18.03.2008 și 19.03.2008.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. 1 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, judecătorii și procurorii trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, fiind obligați să decidă în mod obiectiv, liberi de orice influențe iar potrivit alin. 2 trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor.

Prin art. 98 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare s-a statuat că judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției.

Aceste garanții au fost prevăzute de legiuitor în vederea asigurării condițiilor de independență și imparțialitate.

Ori, prin concluziile depuse în aceeași cauză, întâi de respingere a cererii de revocare a măsurii preventive apoi de admitere a cererii dar față de un singur inculpat, în aceeași perioadă în care a comunicat cu avocatul acestuia prin telefon, prin atitudinea ulterioară de a refuza să declare calea de atac a recursului și de a desemna un procuror care să redacteze motivele de recurs și care să participe la judecarea acestuia, cu mai puțin de 2 ore înainte de termenul fixat pentru judecată,

[REDACTED] [REDACTED]
pârâta procuror C. A. E. a creat aparența unei lipse de imparțialitate, faptă ce este de natură a afecta prestigiul justiției.

Reaua credință a pârâtei procuror pe parcursul săvârșirii abaterii reiese tocmai din pasivitatea acesteia în ceea ce privește obligația de a-și informa șeful ierarhic cu privire la natura și obiectul comunicărilor dintre ea și avocatul inculpatului precum și din nerespectarea obligației ce îi revenea, în calitate de procuror șef adjunct al Direcției pentru Combaterea Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu atribuții în coordonarea Secției judiciare, de a desemna un procuror care să motiveze recursul declarat împotriva Încheierii prin care s-a admis cererea de revocare a măsurii preventive dispusă față de inculpatul S. S., în condiții care să îi asigure acestuia posibilitatea de a studia cauza și de a motiva calea de atac precum și de a pune concluzii în fața instanței, potrivit convingerii proprii și în baza probelor administrate și nu în mod formal cum a fost constrâns de împrejurări.

II. În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția pentru procurori reține următoarea situație de fapt:

Din adresa nr. 191616 din 19 ianuarie 2009 a Ministerului Administrației și Internelor – Inspectoratul General al Poliției de Frontieră rezultă că, în conformitate cu listele de pasageri și copia rezervărilor electronice a biletelor, furnizate de Compania KLM, la data de 5 decembrie 2008, pârâta procuror C. A. E. și A. F. C. s-au deplasat în Franța, pe ruta B. – Amsterdam – N., fiind îmbarcați la bordul avionului aparținând companiei KLM cursa 1360.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Din actele depuse la dosarul întocmit în cursul verificărilor preliminare reiese că atât rezervarea și plata biletelor de avion cât și serviciile de cazare la hotelul Massena respectiv două camere single pentru perioada 05–07 decembrie 2008, au fost efectuate la data de 2 decembrie 2008 prin societatea ICAR TOURS SRL pentru C. A. E. și C. A. Florin prin ordinele de plată nr. 74 din data de 11.12.2008 reprezentând contravaloare facturi: 41152, 41189, 41211 și 12066 și nr. 5 din 22.01.2009 reprezentând contravaloarea facturii nr. 120666 emise de SC M. T. SRL (suma totală fiind de 1,524.00 lei cazare și 3,048.00 lei bilete de avion dus-întors).

Potrivit extrasului de cont nr. 82 din data de 11.12.2008 emis de R. B. SA – Agenția D. pentru numărul de cont – RO 56RZBR 000 0600 0306 0414 și datelor comunicate prin adresa nr. 341 din 02.02.2009 de Direcția de Securitate Bancară din cadrul R. B. SA, persoană plătitoare este A. F. C. (identificat după CNP și Codul IBAN de la ING Bank, din care s-au efectuat plățile).

Referitor la această împrejurare avocatul F. A. C. a menționat în declarația dată la 25 februarie 2009, că a stabilit o întâlnire la N. între S. S. și pârâta procuror C. A. E. la solicitarea clientului său. Urmare disponibilității manifestate expres de pârâta procuror de a se deplasa la N. și solicitării clientului său de a-l asista la discuțiile care vor avea loc cu reprezentantul Ministerului Public, acesta s-a oferit să se ocupe de toate formalitățile de transport și cazare, angajament pe care l-a realizat în modalitatea prezentată mai sus. Potrivit susținerilor acestuia, pârâta procuror a acceptat propunerea sa, condiționat de plata în avans a sumei ce-i revenea.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Seția pentru procurori constată că fapta pârâtei procuror C. A. E., de a se deplasa în localitatea N. — Franța împreună cu avocatul A. F. C. și a accepta să poarte discuții cu inculpatul S. S. într-un alt cadru decât cel procesual, în condițiile în care nu a reprezentat interesele Ministerului Public, întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:

Conform art. 48 alin. 1 lit. d Cod procedură penală, judecătorul este incompatibil de a judeca dacă, în cauza respectivă, există împrejurări din care rezultă că este interesat sub orice formă el, soțul sau vreo rudă apropiată. Potrivit dispozițiilor art. 49 alin. 2 Cod procedură penală acest caz de incompatibilitate se aplică și procurorului.

Dispozițiile art. 5 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare prevăd că judecătorii și procurorii sunt obligați să se abțină de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de înfăptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății, cu excepția cazurilor în care conflictul de interese a fost adus la cunoștință, în scris, colegiului de conducere al instanței sau conducătorului parchetului și s-a considerat că existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu.

Ori, în cazul de față, pârâta procuror procuror C. A. E. nu a fost abilitată de șefii ierarhici să aibă o întrevedere cu inculpatul S. S., nu a adus la cunoștința acestora întâlnirea cu inculpatul nici înainte și nici după ce aceasta a avut loc iar

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

deplasarea sa la N. nu a fost efectuată în scopul de a obține informații necesare în cauzele privind pe acest inculpat, pârâtei nefiindu-i repartizat vreun dosar care să aibă legătură cu acesta.

Deși în declarația dată în cursul cercetării prealabile avocatul C. A. a precizat că, la întâlnirea cu S. S. în localitatea V. S. M. – Franța, discuțiile dintre procuror și clientul său s-au cantonat asupra unor operațiuni privind contractele de achiziție a energiei electrice dintre consultanții internaționali și oficialii români, informații care ar fi interesat-o pe pârâta procuror pentru soluționarea altor cauze aflate pe rolul DIICOT, din declarațiile procurorului șef O. C. și a procurorului șef birou D. I. C. precum și din lista cu lucrări aflate în lucru la pârâta procuror C. A. E. la data de 06.01.2009, Secția reține că aceasta nu avea în curs de soluționare nici un dosar privind activitatea inculpatului S. S., singurul dosar în care acesta efectua urmărirea penală era dosarul nr. 628/D/P/2005, care nu are legătură cu dosarul nr. 222/D/P/2006.

Relevant este și faptul că pârâta procuror C. A. E. subsecvent acceptului dat propunerii avocatului A. F. C. de a pleca la N. – Franța, cel mai probabil la data de 02.12.2008 când s-au efectuat și rezervările pentru biletele de avion și cazare, nu a anunțat conducerea Ministerului Public iar plecarea s-a realizat vineri, 05 martie 2008, după ce a participat la ședința de judecată într-un alt dosar, revenind în țară duminică, 07 decembrie 2008.

De la această dată și până la momentul retragerii avizului de securitate de către Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete, pârâta procuror nu a informat pe nici unul dintre șefii săi despre deplasarea sa la N. și nici nu a formulat

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cerere de abținere în cauza privind pe inculpatul S. S., în care a ales să participe ca procuror de ședință.

Pentru a reține aceasta, Secția a avut în vedere procesul verbal întocmit la data de 23.01.2009, cu ocazia relatării de către doamna L. C. K. - Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a împrejurărilor pe care le cunoaște în legătură cu abaterile săvârșite de pârâta procuror C. A. E..

Din cuprinsul acestuia rezultă că, la data de 05.01.2009, i s-a comunicat de către Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete că a fost retras avizul de securitate pentru procurorul șef adjunct al Direcției pentru Investigarea Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. În cadrul discuțiilor pe care Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție le-a purtat cu pârâta procuror C. A. E. a aflat și împrejurarea că la N. aceasta s-a întâlnit întâmplător cu inculpatul S. S. și, împreună cu avocatul acestuia și inculpat, au consumat o sticlă de vin într-un restaurant, fără a preciza alte amănunte. Față de reacția Procurorului General L. C. K., de a-i replica că A. F. C. este avocatul inculpatului S. S., pârâta procuror C. A. E. a demisionat din funcția de procuror șef adjunct al DIICOT – Structura Centrală.

Față de cele expuse, Secția pentru procurori va admite acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru procurori față de pârâta procuror C. A. E., procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel B., cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare constând în încălcarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții și exercitarea funcției cu rea-credință, prevăzute de art. 99 lit. a) și h) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare și îi va aplica acesteia sancțiunea „excludere din magistratură”.

La individualizarea sancțiunii aplicată în condițiile art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția a avut în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâta procuror care, în calitate de procuror de ședință a creat prin acțiunile sale aparența unei lipse de imparțialitate, faptă ce este de natură a afecta prestigiul justiției precum și maniera în care a desemnat un procuror care să reprezinte Ministerul Public la judecarea căii de atac a recursului, uzând de calitatea sa de procuror șef adjunct al D.I.I.C.O.T.- Structura Centrală, cu atribuții de conducere a activității Secției Judiciare l-a pus pe acesta în imposibilitatea de a studia dosarul și a-și forma o convingere proprie asupra cauzei, precum și de a motiva și pune concluzii pertinente.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Respinge excepția nelegalei sesizări a Secției pentru procurori.

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva doamnei C. A. E. – procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel B..

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În baza art. 100 lit. d din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei C. A. E. – procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel B., sancțiunea „excluderea din magistratură”, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și h) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare la Completul de 9 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, *16 septembrie 2009*.

Hotărârea este atacată cu recurs; în curs de soluționare